

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku Banku [...] Spółki Akcyjnej we W. -
jako wierzyciela hipotecznego i egzekwującego
przy uczestnictwie L. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w K. - jako właściciela nieruchomości lokalowej,
o założenie księgi wieczystej dla nieruchomości lokalowej wyodrębnionej
z nieruchomości opisanej w księdze wieczystej
i o dokonanie w nowo założonej księdze wpisów w dziale I i II
oraz sprawy wszczętej z urzędu
przy uczestnictwie L. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w K. - jako właściciela nieruchomości lokalowej,
M. z siedzibą w R.
(Księstwo Liechtenstein), obecnie M.. w likwidacji z siedzibą w R. (Księstwo
Liechtenstein) -
jako wierzyciela hipotecznego,
Banku [...] Spółki Akcyjnej we W.-
jako wierzyciela hipotecznego i egzekwującego,
Gminy Miasto K.- jako wierzycielki hipotecznej
o wpis hipoteki przymusowej kaucyjnej łącznej w kwocie 27.958.907,50 zł na rzecz
M. z siedzibą w R.
(Księstwo Liechtenstein), obecnie M. w likwidacji z siedzibą w R. (Księstwo
Liechtenstein)
do księgi wieczystej lokalowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania M. z siedzibą w R. (Księstwo Liechtenstein),

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt VII Ca .../17,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2. zasądza od uczestnika M. w likwidacji z siedzibą w R. (Księstwo Liechtenstein) na rzecz Banku [...] Spółki Akcyjnej we W. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna uczestnika – M. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 maja 2017 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez uczestnika podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powolywanie się przez uczestnika na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącego uczestnika w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia dotyczącego kwestii „czy w przypadku

przekształcenia się spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu w odrębną własność lokalu na podstawie art. 17¹⁸ ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych hipoteka łączna obciążająca nowopowstałą nieruchomość lokalową powinna być wpisana jako pierwsza przed hipotekami, które do chwili przekształcenia obciążały spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, choćby przez opisanie tej informacji w podrubryce 4.4.1.13 księgi wieczystej”, nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienie to mogło – z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy – być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Poza tym zagadnienie wpisu hipoteki obciążającej nieruchomość ulegającą podziałowi do ksiąg wieczystych prowadzonych dla nieruchomości utworzonych w drodze podziału zostało dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego (por. np. wyrok z dnia 30 marca 2011 r., III CSK 171/10, postanowienia z dnia 18 lutego 2010 r., II CSK 406/09 i z dnia 12 września 2014 r., I CSK 631/13, uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 1994 r., III CZP 85/94). Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie daje również podstaw do uznania, że istnieje potrzeba wykładni art. 17¹⁸ ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych w zakresie wskazanym przez skarżącego uczestnika, przy uwzględnieniu, że stosownie do art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnia potrzeba dokonania wykładni przepisów prawa będąca następstwem rozbieżności w orzecznictwie sądów lub spowodowana poważnymi wątpliwościami przy ich interpretacji. Skarżący nie wskazał w sposób przekonywający na istnienie tego rodzaju wątpliwości. Nie przedstawił także argumentacji pozwalającej stwierdzić, że występuje rozbieżność w orzecznictwie sądów w tym zakresie. Takie stwierdzenie wymaga przytoczenia przykładów orzeczeń wskazujących na rzeczywistą rozbieżność w wykładni, czego skarżący nie uczynił.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach

postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

kc

aj